

?GCN)?N* @)G B X N M . J M G D . . @ X
S)DX.X MN5+3N S D M X P @6)06X?.E 3 Q 6 M G D 6 D @ X - . U 6 < ? @)) D X
G ? N G . J X X . X <) J 1) D D X X

Van de redactie

Voor de depressieven onder u breekt een moeilijke tijd aan. De blaadjes gaan vallen, de herfstregens kletteren tegen de ruiten, opgezweept door een gure noordwester en de eenzaamheid doet zich in geen jaargetijde zo voelen als in de herfst. Voor de optimisten is dit een schitterende tijd. Prachtige herfstkleuren, bladeren dansend in de wind, langer wordende avonden in de beslotenheid van huiselijke of vriendenkring. Maar voor allen wordt het: een tijd van hard werken, veel zieke mensen, weinig vakantiedagen over en nog een hele ruk tot de Kerstdagen. Wij wensen u sterkte bij de laatste loodjes van 1980 en plezier in de vele mooie dingen die het leven zelfs in deze sombere tijd nog te bieden heeft.

Grote aandacht in dit nummer voor een schitterend stukje natuur in onze directe omgeving: de ziekenhuis-vijver

Vergeleken met veel in de stad gelegen ziekenhuizen verkeren wij in een bevoorrechte positie. Verder een dunne editie, want naast de dagelijkse dingen waren er weinig bijzondere evenementen, die wij u te brengen hadden. Stilte voor de storm . . .? Wij vermoeden het.

De personeelsvereniging, niet ontmoedigd door de slechtst bezochte ledenvergadering sinds jaren, is weer vol animo aan het werk gegaan. Leest en overtuigt u.

Dat u ook in deze herfst de stormen zult weerstaan, zowel lichamelijk als geestelijk en dat u de gure herfstwind met uw persoonlijke warmte (figuurlijk) zult compenseren is de wens van de u groetende redactie van

Monitor

hospi-taal

Er staat een personeelslid nadenkend voor zich uit te staren in de gang en mompelt: „Wat moet ik nu toch ook weer gaan doen . . . o ja, werken!“ En verdwijnt dan om een hoek.

Mededeling

Werkkleding

Het komt meerdere malen voor dat werkkleding door ballpoint-vlekken zo beschadigd is dat deze niet meer te dragen is.

Wanneer dit veroorzaakt is doordat een door het ziekenhuis verstrekte ballpoint leeggelopen is, dient u de kleding **niet** in de wascontainer te deponeren, doch persoonlijk bij de linnenkamer in te leveren. Wanneer herstel niet mogelijk is kunt u voor andere kleding in aanmerking komen.

Wanneer de kleding met ballpoint- of inktvlekken uit de was terugkomt wordt aangenomen dat dit veroorzaakt is doordat de kleding met ballpoint in de container is gedeponeerd; de kosten van vervangende kleding zijn dan voor uw eigen rekening.

Voorts is gebleken dat enkele werknemers dienstkleding van anderen van de rekken nemen en deze bij hun werk dragen.

Het zal u duidelijk zijn, dat dit niet toegestaan is. Wanneer u, door welke omstandigheden dan ook, geen werkkleding ter beschikking hebt, kunt u zich wenden tot de heer F. G. Kremer, hoofd Huishouding.

Overigens: wanneer u tijdig uw kleding in de container deponeert hebt u altijd schone kleding.



G?OG*/KX X /X<))J2)D F X XX

#/-)?07/ X

P.)??/JX,4ROXGG0-K/- X

XG. '7B/OXHA T4GG0-K/- X

'J X. %8MM/KX

(J G. @/7DH)MO/ WH/JMX

!/TJ X XT)DX//MO !G@/D))KX

!/TJ XJ. T)FXJ? "9=?)BHX

W. XT)DX/O/KMXXGOG M X

L X. X# XJR7DMB)X

T.)BX 0GOG M X

!/< X X XSD/@M/?K X

D@/T/J-)O F B X XGH7D X-T/KO/FO:/MX
vóór de 10e &:Dde maand bij het sekretariaat

Van de leerlingenraad

Op 1 oktober j.l. was er wederom een leerlingenraadvergadering. Aan de orde kwamen de volgende punten:

1. Het niet meer mogen opnemen van vakantie-dagen na 1 oktober. Deze kwestie is voorgelegd aan zr. Knier: dit bleek een eenmalige noodoplossing, voor 1981 zal een andere regeling gelden.
2. Besloten is om de datum van de vergadering te veranderen in elke eerste donderdag van de maand i.p.v. elke eerste woensdag. Dit i.v.m. werkbesprekingen van de afdelingen F1 en B3 op dezelfde avonden.
3. Het maken van overuren. Dit blijkt op alle afdelingen verschillend geregeld te zijn. De leerlingenraad zou dit graag centraal geregeld zien, zodat op alle afdelingen hetzelfde systeem wordt gebruikt. Dit zal doorgegeven worden aan zr. Knier.
4. Praktijkbegeleiding.
Deze bestaat uit een bijna volledig nieuwe groep. Voor de volgende vergadering worden zij uitgenodigd zodat wij kennis met hen kunnen maken en ervaringen kunnen uitwisselen.
5. Eten in de wacht.
Hieraan blijkt nog steeds behoefte te bestaan. Hiervoor zullen nog wel enige zaken besproken moeten worden zoals:
 - 's morgens of 's nachts
 - hapje of hele maaltijd
 - betaling en zo ja, hoe
 - het aantal mensen dat hiervan gebruik zal maken.Aan zr. Knier zal gevraagd worden of het eten in de wacht organisatorisch mogelijk is. Als dit het geval is zal te zijner tijd een enquêteformulier gemaakt worden.

Tijdens de rondvraag kwam het volgende aan de orde:

- a. Aan de keuken zal gevraagd worden of het mogelijk is om de hapjes voor 's nachts met cellofaan te overdekken om het uitdrogen tegen te gaan.
- b. Alle leerlingen worden opgeroepen om op 30 oktober de vergadering bij te wonen over het onderwerp: blijft het ziekenhuis een semi-overheidsinstelling of worden we een partikuliere instelling: dit is erg belangrijk.

De volgende vergadering wordt gehouden op 6 november a.s. om 19.30 uur op de elfde etage van de personeelsflat. Iedereen is van harte welkom.
Ria Palmhof

Zo maar kollega's

U heeft er zo'n 800 rondlopen met wie u in meerdere of mindere mate samenwerkt. Dat er niet alleen gewerkt wordt, blijkt uit de vele onderlinge sociale contacten die gelegd worden. Contacten die variëren van allerlei soorten vriendschappen tot vaste relaties. Niet alle vriendschapsbanden laten zich tellen, de vaste relaties die zich omzetten in huwelijksbanden echter wel.

Nader onderzoek leert, dat er de afgelopen vijf jaar gemiddeld per jaar viermaal een gang naar het stadhuis is gemaakt door twee kollega's, dat waren dus acht kollega's per jaar en dat is altijd nog 1% van het totale personeelsbestand. Geen spektakulair cijfer, maar toch wel grappig om te weten.

Sommige kollega's kenden elkaar al, anderen leerden elkaar in het ziekenhuis kennen. Dege-nen, die elkaar in het ziekenhuis leerden kennen en de dienst al hebben verlaten vóórdat zij met elkaar huwden, zijn niet meegeteld.

Is het nu leuk om als echtpaar bij eenzelfde werkgever in dienst te zijn?

Over het algemeen vindt men, dat het weinig uitmaakt, want het privéleven wordt gescheiden gehouden van de werksituatie. Ook samen op eenzelfde afdeling werken behoeft geen bezwaar te zijn, omdat ander werk verricht wordt en de afdelingen zijn groot genoeg om elkaar niet de hele dag tegen te komen. Over één ding zijn de verpleegkundige kollega's het wel eens, samen op één verpleegafdeling werken is beslist niet leuk. De verpleegkundigen moeten ook heel goed uitkijken, hoe de dienstroosters te combineren, want anders is de kans groot, dat een „weerhuis“ situatie ontstaat: terwijl de een werkt is de ander vrij en de ander moet gaan werken wanneer de een naar huis komt.

Een voordeel kan zijn, mits de werktijden gelijk zijn, dat gezamenlijk gereisd kan worden. Er kan eventueel ook tijd bespaard worden met boodschappen doen en eten koken, omdat de mogelijkheid bestaat in het personeelsrestaurant te eten. Niet veel echtparen maken hier echter gebruik van, omdat juist het thuis bereiden van de maaltijd als ontspannend en gezellig wordt ervaren.

Voor 1980 hebben we de gemiddelde vier trouwerijen al achter de rug, eigenlijk zelfs vijf want deze maand is nog een huwelijk gesloten van een voormalige staigiaire met een kollega.

Dat het geen mode is van de laatste jaren, bewijst het oudst bekende kollegiale paar, dat na

15 jaren nog steeds met plezier met elkaar door het leven gaat.

Wat de toekomst betreft is er een nieuwe categorie huwelijken te verwachten.

Sinds aspirant politiemensen onderdak vinden in de personeelsflat, schijnt ook daar het een en ander te ontluiken.

„Te weinig wordt nog beseft, dat de aanwezigheid van een rijke flora en fauna, van schoone en belangwekkende landschappen, een levensbehoefte is voor iedereen. Wie niet met de natuur kan meeleven, leidt een gekortwiekt bestaan“. Uit: „De levende natuur“, Dr. Jac. P. Thijssse 1931.



Op de Monitor: DE VIJVERTUIN

Bent u er wel eens gewéést, daar bij de vijvertuin, dat kostelijke kleinood bij de personeelsflat, omzoomd door elk jaar hoger wordende bossages? Echt geweest bedoel ik, niet, met de autosleutel al in de hand op weg naar de parkeerplaats een korte blik werpend als het gekwaak van eenden uw aandacht trekt. Als u er ècht geweest bent, dan weet u wat ik bedoel. Zittend op een bank, of langzaam slenterend langs het gaas, blijven uw ogen rusten op het watervlak, dat als een ondoorgronde spiegel de stemming van het seizoen versterkt weerkaatst. En als uw aandacht gaat van rietpluimen naar roekoe'ende duiven, van lelie naar loopeend of van kroos naar kuikens, dan is het ziekenhuis verdwenen; dan bestaat de parkeerplaats van uw auto even niet; Dan ondergaat u de weldadige, rustgevende invloed van een bijzonder stukje natuur.

Het is allemaal begonnen toen als onderdeel van de nieuwbouw van het ziekenhuis door een tuin- en landschapsarchitectenbureau een beplantingsplan voor het ziekenhuisterrein ontworpen werd. Een onderdeel daarvan was de vijvertuin. De konstruktie ervan onderscheidde zich nauwelijks van het doe-het-zelf vijvertje in diverse achttertuintjes: een kuil graven, plasticfolie er in, wat grind en veen erover en vol laten lopen. Het enige verschil is, dat de ziekenhuisvijver een overloop heeft naar de riolering.

De aanleg van de vijver ging overigens niet zonder moeilijkheden gepaard. Nadat de kuil met draglines was uitgegraven, de overloop geïnstalleerd was, het folie aangebracht en het grind en veen gestort, werd de vijver met water gevuld. Helaas bleek al gauw, dat de folie lek was, de vijver liep snel weer leeg . . . Er zat niets anders op, dan het veen en het grind er uit te baggeren en de folielaag te vervangen. Toen het grind-veemengsel weer was gestort en de vijver werd gevuld, bleek alles in orde te zijn. Na een rustperiode konden de waterplanten en de oeverbegroeiing worden geplant. In een later stadium kwamen de waterbewoners aan de beurt en pas jaren daarna het koerende, kakkende, kraaijende en kwakende gevogelte.



De heren Koldenhof en Kamphuis: zorg voor plant en dier.

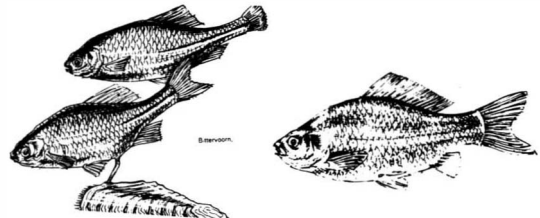
Goossen Constantijn Koldenhof, ook wel opa genoemd door zijn vier kleinkinderen, is één van de oudste, (in leeftijd én in dienstjaren), personeelsleden van ons ziekenhuis. In 1918 in Apeldoorn geboren, kwam hij in 1946 als tuinman in dienst van het ziekenhuis. „In die tijd was je manasje van alles”, vertelt de heer Koldenhof. „Ik heb zowel als stoker achter de vuren in het ketelhuis gestaan als in de ambulance gereden”. Met een tikkeltje weemoed in de stem verhaalt hij van de fraaie tuinen, die het

ziekenhuis rijk was, van de gazons met hun prachtige borders en van de bomen, zoals die grote blauwe ceder voor de oude klasseafdeling, die als één van de fraaiste van Apeldoorn bekend stond.

Herman Kamphuis, geboren in Apeldoorn op 1 januari 1942, kwam in 1968 in dienst als medewerker van de heer Koldenhof. Van het hoveniersvak wist hij weinig, het meeste heeft hij van de heer Koldenhof geleerd („een goeie baas”, vindt hij). Naast tuinieren is voetballen zijn grote hobbye.

Het is aan de inzet van deze twee heren, voortgekomen uit hun liefde voor de natuur, te danken dat de vijvertuin van ons ziekenhuis in zo'n zeven jaar een heel eigen, heel mooi gezicht heeft gekregen. Veel van het leven in de vijver is niet zichtbaar. Het plankton, bestaande uit microscopisch kleine plantjes en diertjes die leven van allerlei afval in het water en op de bodem, is de basis van de ingewikkelde voedselketen: de grotere diertjes eten de kleinsten en worden op hún beurt weer gegeten door nog grotere, tot we bij de vissen komen. Veel dieren leven ook van algen en dragen daardoor bij aan een biologisch evenwicht in de waterplas.

De dieren die indertijd uitgezet zijn in de vijver, bestonden zowel uit zoetwatermosselen en waterslakken, als uit vissen zoals de wilde goudvis, de hondsvijver en de bittervoorn.



De waterslakken met name zijn zeer nuttig, door het opruimen van voedselresten en het eten van algen. Sommige soorten hebben kieuwen, anderen bezitten een soort long en moeten dus zo nu en dan aan de oppervlakte komen. In de vijver zijn een drietal soorten uitgezet: de moeraslak, die kieuwen heeft en levendbarend is en de posthorenslak en de poeislak, die beiden een long bezitten en eieren leggen.



Van de vissen valt tegenwoordig de bittervoorn, onze kleinste karperachtige vis, onder de Natuurbeschermingswet. Hij wordt niet groter dan 7 centimeter; de voortplanting bij deze voornsoort is erg interessant, omdat de aanwezigheid van geschikte zoetwatermosselen onontbeerlijk is. In de maand april neemt het mannetje een mossel in bezit en verdedigt deze als territorium. Als een kuitrijp vrouwtje de mossel nadert, ze vertoont dan een lange legbuis, wordt ze door het mannetje, onder heftig trillen, meegetroond naar de mossel. Het vrouwtje brengt dan de legbuis in de uitlaatopening van de mossel, die zich hierdoor sluit. Bij het terugtrekken van de legbuis wordt dan een eitje, dat zich in de legbuis bevond, afgestreken. Door waaiëren

met de borstvinnen beweegt het mannetje nu de mossel zich weer te openen, waarna hij zijn homvocht over de mondopening van de mossel uitstort. Dit herhaalt zich 20 à 30 keer. Na een paar weken raken de jongen, die tot dan met doortjes aan de rug in de mossel verankerd waren, los en worden door de mossel naar buiten gespoten.

De wilde goudvis gedijt duidelijk het beste in de vijver. Als de zon op het water schijnt kunnen hele scholen vissen gezien worden, met prachtige kleuren variërend van goudgeel via roodgoud tot gevlekt zwartrood. Alleen de jongen zijn aanvankelijk bronsgroen, de kleur van verre voorvaders.

Personeelsvereniging



Mededelingen van het bestuur

Het nieuwe P.V.-seizoen is weer begonnen en wel met de algemene ledenvergadering op 9 oktober. De opkomst was groot . . . 18 personen, inclusief de bestuursleden. Misschien is het een goed teken; men zou kunnen denken dat iedereen het met de gang van zaken eens is. Of zou het soms een gebrek aan belangstelling zijn? Als nieuwe bestuursleden zijn gekozen:

Jan IJsseldijk (voorzitter)

Wilma Kootstra

Diana Pieters

Christel v. d. Wal

Rien v. d. Zouw

Wij verwelkomen hen gaarne en hopen dat ze met frisse moed aan de slag zullen gaan. Onze oprechte dank aan de afgetreden bestuursleden voor al hun inzet voor de personeelsvereniging.

De volgende besluiten werden door de vergadering genomen.

De prijzen van de dranken werden als volgt verhoogd:

(datum van ingang 13-10-1980)

bier groot	f 1,00
bier klein	f 0,75
frisdranken	f 0,75
borrel/sherry etc.	f 1,25
tic	f 2,00

De tafeltennissers zullen in het vervolg de kosten voor hun sportkleding zelf moeten betalen.

Ook bij andere activiteiten dient ieder zelf de

sportkleding te betalen, behalve de voetballers en -sters.

De reden daarvan is dat deze shirtjes gebruikt worden voor vaak wisselende elftallen, zodat dit praktische problemen oplevert.

Diegenen, die als introduc e badminton en volleybal spelen dienen een eigen bijdrage te leveren van f 25,- per seizoen omdat de huur van de huidige sportzaal hoger is dan die van de vorige.

Aktiviteiten

Voor 28 november is een dropping gepland. Deelname f 2,50 per persoon. Een introduc e is toegestaan. Aanvang om 19.30 uur bij de Instuif.

De Goedheiligman doet op zaterdag 29 november weer zijn intrede in de Instuif. Alle kinderen van 3 t/m 8 jaar zijn welkom. Als ze lief zijn geweest heeft hij voor allemaal weer een kadootje bij zich. Bij de opgave graag wensen en eventuele eigenschappen of bijzonderheden vermelden.

Opgaven voor 14 november a.s. door middel van onderstaand strookje met f 2,50 per kind worden gaarne ingewacht bij Jannie van Ark (eetzaal).

Achternaam:

Roepnaam:

Leeftijd:

Wensen:

Bijzonderheden:

Van de groene tafel



De najaarscompetitie drukt weer z'n stempel op de tafeltennisgemeenschap. De eerste competitiedagen hebben een wisselend beeld gegeven. Alle teams hebben tenminste één punt veroverd. De twee oude rotten en één aanstormend talent van H.J.Z. 3 hebben het uitermate zwaar hetgeen ten dele veroorzaakt wordt door konditionele problemen. Toch hopen wij dat ook dit team het dit jaar presteren zal om het degradatiegevaar te ontlopen. De Benjamina van onze competitie spelers, ene Wilma, presteerde het om in een van haar eerste wedstrijden alle partijen te winnen, evenals trouwens haar teamgenoten. Wilma, ga zo door: het eerste team kijkt reikhalzend naar een vierde man (vrouw) uit! Het paradepaardje van onze vereniging, H.J.Z. 1, is zeer sterk ingedeeld en zal dit jaar moeite hebben om in de middenmoot te eindigen.

Ons vertrouwen in de kwaliteiten van dit super-team is echter dermate groot, dat gevaar voor degradatie niet te vrezen valt. Door ziekten en tijdelijke verhinderings komen wij helaas af en toe spelers te kort. Gelukkig is tot nu toe nooit tevergeefs een beroep gedaan op invallers. Mensen houdt dit zo, want we willen graag met vijf teams in de competitie blijven. Naar aanleiding van het bericht dat (eindelijk) de consumptieprijzen gestegen zijn het volgende commentaar.

Al gaan de prijzen wat omhoog
Bij H.J.Z. blijft het niet droog
Bij elke wedstrijd transpiratie
En dan daarna als compensatie
Een koele bruisende traktatie
Wij geven gaarne elke keer
Voor 't goede doel een kwartje meer
En mocht dit kwartje iemand hinderen
Moet hij het drinken maar wat minderen.

Berend Batje

hospi-taal

„Nou tot ziens hoor zuster, ik hoop u wèl weer eens te zien, maar dan niet in bed”.

Personalia

IN DIENST:

mej. A. M. Bijl (rö-afd.)
mej. A. G. Nieuwenhuis (rö-afd.)
mevr. M. Bakker-Sterk (praktijkopl.)
mej. W. v. d. Molen (med. archieven)
mej. C. E. Frans (O.K.)

UIT DIENST:

mevr. F. Meijer-Puruganan (verpl.)
dhr. A. A. v. Vliet (civ. dienst)
mej. M. A. Rosewarne (O.K.)
mej. J. C. Zeilmaker (trauma)
mevr. A. Idsardi-Siderius (civ. dienst)
dhr. J. M. Vierveijzer (P.Z.)
mej. H. E. Hubers (verpl.)
mej. D. Freeman (O.K.)

GEHUWD:

op 3 september: mej. A. Meijer en de heer W. Potkamp.
op 2 oktober: mej. M. M. Spijkers en de heer C. Leupen.
op 9 oktober: mej. L. M. van der Ven en de heer P. P. Planting.
op 10 oktober: mej. C. A. J. G. Roeken en de heer F. van Boxtel.

GEBOREN:

op 13 september: Marloes, d.v. de heer en mevr. v. d. Wal-Vermeulen.
op 25 september: Imo, z.v. de heer en mevr. Muller-Wendel.
op 6 oktober: Pieter, z.v. de heer en mevr. Limburg-Bagchus.
op 6 oktober: Lilian, d.v. de heer en mevr. Keizer-Tinge.
op 12 oktober: Dennis Raymond, z.v. de heer en mevr. Heij-Mellema.

GESLAAGD:

voor het diploma Radiodiagnostisch Laborante (22-5-1980):
mevr. C. Moeken-Koning

voor het diploma Voorbereiding Instellingskok (21-8-1980):
mej. H. J. Barmantloo en mej. B. Meinders.

Alle geslaagden van harte proficiat!

Dankbetuiging

Allen, die mij tijdens mijn ziekte verblijd hebben met bezoek, bloemen, kaarten en telefoontjes mijn hartelijke dank.

U hebt zeker bijgedragen tot mijn herstel, hiervoor ben ik u uiterst dankbaar.

Ans van Kranen

LANGDURIG ZIEKEN:

mevr. S. G. C. Beumer-Agterdenbos (c.d.)

mevr. G. B. Borghoff-Bluemink (verpl.)

mej. G. A. Jonker (o.k.)

mej. J. Kattenberg (verpl.)

mej. H. van Kooten (verpl.)

mevr. A. Leeneman-Schiebergen (c.d.)

mevr. J. E. Roest-van Dijk (verpl.)

mej. M. van 't Veld (c.d.)



Een privé-rekening bij de persoonlijke bank? Wel zo gemakkelijk!

Rabobank 
geld en goede raad

Receptebriefjes

Schrijfsets

Briefpapier

Rekeningen

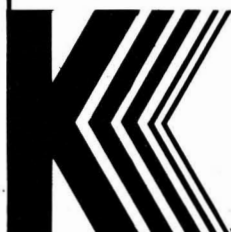
Enveloppen

enz. enz.

Formulieren

Folders

Gewoon even bellen



BOEK- EN OFFSETDRUKKERIJ

KAPER B.V.

Arnhemseweg 6 - Apeldoorn - Telefoon 332005